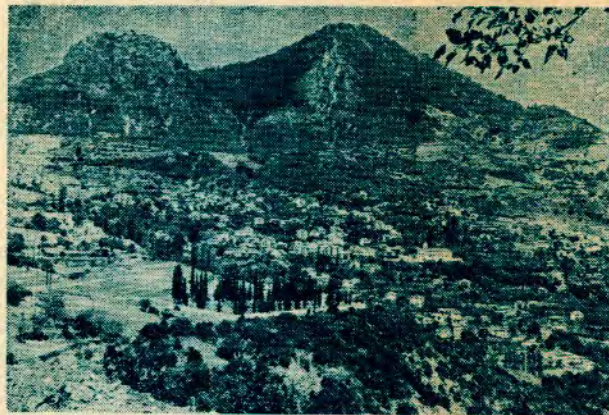

«Είμαστε εις τὸ "εμείς" καὶ ὄχι εις τὸ "ἐγώ". Καὶ εις τὸ ἐξῆς νὰ μάθωμεν γνῶσ' ἂν θέλωμεν νὰ φτιάσωμεν χωριόν, νὰ ζήσωμεν ὅλοι μαζί» (Μακρυγιάννης)

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΟΚΥΛΕΙΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ
«Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΝΩΝΟΣ 39 ΠΑΓΚΡΑΤΙ (ΑΘΗΝΑ) ★ ΤΗΛΕΦΩΝΑ 67.17.178 — 72.91.241/4 ★ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ★ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 21 — ΣΕΠ) ΡΗΣ - ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1986 ★ ΔΡΧ. 20.

Για δεύτερη 4ετία Ο ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Πρόεδρος
Κροκυλίου

Στις Δημοτικές εκλογές του Οκτώβρη, ο Τάσος Παπανδρέου εκλέχτηκε και πάλι πρόεδρος του χωριού, μαζί με τους εκλεκτούς συνεργάτες του συνδυασμού του.

Οι εκλεγέντες με σειρά επιτυχίας είναι:

Πρόεδρος Τάσος Παπανδρέου.

Σύμβουλοι: Γιώργος Μιλτ. Μπρούμας, Αθανάσιος Γ. Καλμαντής, Αλέκος Ι. Αθανασόπουλος, Ελένη Β. Κρίτσα.

Από την αντιπολίτευση εκλέγονται:

Μαργαρίτης Καπέλλας και Κωνσταντίνος Δάφνης.

Στους νέους κοινοτικούς άρχοντες του Κροκυλίου, το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εκφράζει τα θερμά του συγχαρητήρια και τους εύχεται καλή δύναμη στο δύσκολο έργο τους.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Φέτος ο χορός μας θα γίνει στο γνωστό κοσμικό κέντρο «ΒΑΚΧΟΣ» (Θρασύλλου 12 — ανατολική πλευρά Ακρόπολης) την Κυριακή, 25 Γενάρη '87.

Η μεγάλη και άνετη αίθουσα του κέντρου, η καλή κουζίνα και το ποικίλο —για όλα τα γούστα— καλλιτεχνικό πρόγραμμα, εγγυούνται για μια θαυμάσια βραδιά.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ 1.500 δρχ. το άτομο.

Φίλοι μας, ο σκοπός της συνεστίασης είναι γνωστός. Είναι η αντάμωση με χωριανούς και φίλους και η συνδιασκέδαση. Είναι, όμως, και κάτι άλλο. Η οικονομική —έστω και μικρή— ενίσχυση του Συλλόγου. Η επιτυχία της εκδήλωσης δεν έγκειται μόνο στο αν θα έχουμε καλό τραπέζι. Έγκειται πρώτα στην καλή διάθεση να βρεθούμε όλοι μαζί για όλους τους λόγους που ήδη αναφέρθηκαν.

Φροντίστε λοιπόν έγκαιρα, χωρίς να αναγκάζονται τα μέλη του Δ.Σ. να σας παίρνουν τηλέφωνο, να κλείσετε θέσεις όχι μόνο για τις οικογένειές σας, αλλά και για τους φίλους σας.

Η ιστορία επαναλαμβάνεται. Στην ίδια γη, την Ελληνική, που την πότισαν με το αίμα τους χιλιάδες ηρωϊκές μορφές στο πέρασμα του χρόνου. Η ιστορία επαναλαμβάνεται. Αλλά ο συγκεκριμένος τόπος της θυσίας μπορεί να έχει άλλο όνομα, όπως συνέβηκε το 1821, το 1940—44, το 1973.

Κι εμείς; Εμείς σαν τοπική εφημερίδα, σα μελλοντικό σημείο αναφοράς για τους μεταγενέστερους δε θα πρέπει να αναφερθούμε στις μεγάλες στιγμές των αγώνων της φυλής

Η ΑΝΑΦΟΡΑ ΜΑΣ στα μεγάλα γεγονότα της ιστορίας μας δεν είναι κάτι που απλά αναφέρεται στο παρελθόν. Είναι

και καθημερινή μας πρακτική και προεγγραμματισμός. Οι Έλληνες μεγαλουργήσαν πάντοτε όταν αγωνίστηκαν όλοι μαζί — παρά τις επιμέρους διαφωνίες τους.

Η αθάνατη ρήση του Μακρυγιάννη που βρίσκεται στην προμετωπίδα της εφημερίδας μας θα πρέπει πάντα να μας προβληματίζει και να παραμερίζει τις επιμέρους διαφορές μας.

«Είμαστε εις τὸ "εμείς" και ὄχι εις τὸ "ἐγώ". Και εις τὸ ἐξῆς νὰ μάθωμεν γνῶσ' ἂν θέλωμε νὰ φτιάσωμεν χωριόν, νὰ ζήσωμεν ὅλοι μαζί».

Αυτά είχαν σαν οδηγό τους οι Έλληνες όταν μεγαλουργούσαν στον ξεσηκωμό του '21, στο έπος του '40, στις μαύρες μέρες της Κατοχής με τις χρυ-

ΑΘΑΝΑΤΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

Εμείς κι ο Μακρυγιάννης

που καταγράφηκαν χρονικά στις μέρες του Οκτώβρη και του Νοέμβρη; Δε θα είχαμε διαπράξει μέγα ατόπημα αν δεν αναφερόμασταν, έστω με λίγες γραμμές στις μεγάλες αυτές στιγμές της ιστορίας μας;

Τί σημαίνει, δηλαδή, τοπική εφημερίδα και σε τί διαφέρει από κάποιο άλλο έντυπο;

Μήπως σημαίνει μόνο τη στείρα πληροφόρηση για το τί γίνεται στο χωριό μας, ποιος πέθανε και ποιος παντρεύτηκε;

σές σελίδες της Εθνικής Αντίστασης, στο Ολοκαύτωμα του Πολυτεχνείου.

Το επίσημο κράτος, ύστερα από δεκαετίες ολόκληρες, αναγνωρίζει την Εθνική Αντίσταση και καθιερώνει ετήσια γιορτή στον τόπο της θυσίας του κορυφαίου γεγονότος των αγώνων, στο Γοργοπόταμο στις 25 του Νοέμβρη.

Η ελληνική Εθνική Αντίσταση ακτινοβολεί παγκόσμια. Για μας τους Έλληνες η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοπόταμου δείχνει ακριβώς αυτό που λέει ο Μακρυγιάννης — το «Εμείς» και ὄχι το «Εγώ». Η κοινή δράση των ανταρτικών ομάδων ΕΛΑΣ και ΕΔΕΣ με τη βοήθεια των Άγγλων συμμάχων επέτρεψαν το μέγα αυτό κατόρθωμα — κατόρθωμα αποφασιστικής σημασίας για την πορεία του πολέμου στη Μεσόγειο και τη Βόρεια Αφρική.

Στην περίπτωση του Γοργοπόταμου ακόμη και ο τόπος της θυσίας είναι ίδιος με την άλλη μεγάλη θυσία 125 χρόνια πριν — στα χρόνια του Μεγάλου Σηκωμού του Γένους.

Γράφει ο μεγάλος μας ποιητής Βαλαωρίτης στο ποίημά του «ΟΙ ΤΡΕΙΣ» (Διάκος, Πανουργιάς, Διοδουινώτης).

«— Διάκε χαρά στον ύπνο σου!

Καλώς το Διοδουινώτη,

καλή σου μέρα Πανουργιά.....

— Ποιος μ' εμπόησε σε σας;

— Κανένας, μη θυμώνεις.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2η σελίδα

Ο νέος Μητροπολίτης Φωκίδας

Η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδας, εξέλεξε για την κενή θέση της Μητρόπολης Φωκίδας τον αρχιμανδρίτη Αθηνάγορα — κατά κόσμον Νικόλαο Ζακόπουλο.

Ο νέος ιεράρχης είναι πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και διδάκτωρ της Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου της Γλασκώβης.

Ακόμη, με σπουδές στην ψυχολογία και τα παιδαγωγικά, δίδαξε ως καθηγητής σε διάφορα πανεπιστήμια των ΗΠΑ. Σήμερα είναι καθηγητής της ΣΕΛΑΜΕ Πατρών.

Ο νέος μητροπολίτης Φωκίδας έχει αναπτύξει πολυσχιδή θρησκευτική και ανθρωπιστική δράση, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό. Ο λαός της Φωκίδας θα πρέπει να θεωρεί ευτύχησε που θα έχει επικεφαλής της Μητρόπολής του έναν τέτοιο αξιοεπώνυμο.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εύχεται στο νέο ιεράρχη δύναμη και υγεία για να αντιμετωπίσει τα τεράστια προβλήματα του νομού μας.

Ευχές

για ένα
χαρούμενο
και ειρηνικό
1987
σε όλους

ΑΠΟΡΙΕΣ

— Λέου π'λες να μπου κι γ'ω στον χορό.

— Για πιο χορό κ'δεντιά-ειξ ρε Γιώργου;

— Να, μωρέ για του ξενου-δουχείου. Τώρα π' θα ζητή-σ'νι ανθρώπ'ς για του ιστια-τόριου — ν' αναλάβει τι δ'λιά.

— Κι μπουρείς ισύ να τα θγάλ'ς πέρα;

— Γιατί όχ'; Θα φκιάνουν του φαί, θα φένουν, θα σιρδύ-ρου του κόσμου — τί άλλο χρειάζεται δηλαδή;

— Αυτά χρειάζονται, δε λέου, του θέμα είναι του πώς;

— Τί του πώς; Όπου γί-νιτι παντού.

— Του σκέφ'νις καλά;

— Καλά δε λες τίποτου. Ιγώ θα φένου, ο κόσμος θα τρώει κι θα κουνουμάι — κατάλαβες;

— Ιγώ κατάλαβα ότι ισύ δεν κατάλαβες. Για να κουνουμείς Γιώργου πρέπ' να

ξέρ'ς καλά τη δ'λιά.

— Τί καλά κι καλάθια μου-ρέ; Ισού τί παραπάν' ξέρ'ς απού μένα;

— Ιγώ δε σούεπα ότ' ενδιαφέρουν. Αλλά σι νια τέ-τια δ'λιά πρέπ' να είστι δύο — ισύ κ' η γ'ναίκα σ' να ει-πούμι, για να τα δουλεύιτι. Κ' ισύ από γ'ναίκα δεν έ'εις.

— Ύστερα είναι κι του άλλου. Ικέι πρέπ' ν' άεισι ούλη μέρα.

— Όχ' μαναχά του δ'ράδ'.

— Τί, δηλαδή, ικέι θα ξ'μρουθεραδιάζουμι απ' του πρού ός του δ'ράδ';

— Έτο' μ' φαίνιτι. Δε ξέρου κιόλα, θα ιδούμι.

— Κι δε θα κουνουμάου κι τίποτα απόξου δηλαδή;

— Σα δύσκολα τα πράμα-τα. Κι για να μη κ'δεντιά-ζουμι χαζουμάρις, του ξενου-

δουχείου είναι τουριστικό.

Κατάλαβες;

— Τί πάει να ειπέι του-ριστικό κι κουνουμάι ρε Θανάση;

— Αυτό θα ειπέι Γιώργου, ότ' του ιστιατόριου σήμια κι τα δωμάτια αύριου θα πρέπ' να τ' άεις παντακάθαρα ούλις τσ' ώρες. Σκουπίζ'μένου κι σφουγγαριζ'μένου του πάτου-μα, τα τραπέζια έτ'μα, τα τραπιζουμάντλα να μουςκου-δουλάνι, καθαρά κι σ'δηρου-μένα...

— Σταμάτα ρε Θανάσ' μι ξάλ'σεις. Κι πώς θα τα κάμου ούλα αυτά;

— Ιγώ έτο' νομίζου, τώρα αν είν' αλλιώς τα πράματα θα ιδούμι. Ιδώ π' τα λέμι Γιώργου δε ξουδεύκαν 20 ι-κατομύρια για να μπαιν'ς ι-

σύ μέσα κι να ταί'νι του κό-μου ότ' σ' αρέσ'.

— Δηλαδή, τί ότ' θέλ' ου κόσμους θα φκιάνουν; Θα τ' έχου ψ'τό, τσ' ώρας κ' όξου απ' τ' μπόρτα. Άει κι κανιά σαλάτα, κανιά πατάτα, τί άλλου δηλαδή;

— Φαγάκ' ρε Γιώργου! Θα μαϊρέψ' κι φαγάκι. Κι νια φασ'λάδα, κι νια μακουρουνά-δα, κι σαρμάθις κι απούλα. Κι μόνου αυτά; Άμα γίν'νι κι τα δουμάτια, κι μπρέκφαστ.

— Τ' είν' αυτό μωρέ; Αυτό του τιλιντέου που είν'ς;

— Προυνό! Δε νουγάς λό-τιλα μ' φαίνιτι. Κι θέλ'ς ν' αναλάβ'ς κ' αξιώματα. Πού ζεις μωρέ...

— Θανάσ' δε μ' τα λες κα-λά!

— Ιγώ καλά στα λέου, ισύ δε μι κατάλαβες. Άϊ, θα τα ματαιπούμι...

— Μπέκαστ... Τί διάουλου νάνι τούτου πάλι. Λε ν'άνι κ'νάνα π'λί;...

ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Η Ένωση Κροκυλείων ΗΠΑ - Καναδά έστειλε 3.050 δολλάρια για την προώθηση των έργων του ξενοδοχείου

Ο πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο, αλλά και όλοι οι Κροκυλιώτες ευχαριστούν τους ξενιτεμένους χωριανούς τους για τη μεγάλη τους αυτή προσφορά.

Παρακάτω δημοσιεύουμε επιστολή του Δ.Σ. της Ένωσης για να ενημερωθούν όλοι οι χωριανοί, όπου κι αν βρίσκονται.

Αγαπητοί Κροκυλιώτες, Ο χορός του συλλόγου μας έγινε όπως είχαμε ανακοινώσει στις 8 Νοεμβρίου στο Τορόντο του Καναδά. Με την συμβολή πολλών Κροκυλιωτών και φίλων του Μακρυγιάννη από την Αμερική και τον Καναδά ο χορός μας είχε απόλυτη επιτυχία.

Πέρασαμε όλοι μια θραυτά ευχάριστη με την ορχήστρα «ΤΑ ΚΕΦΙΑ», συναντηθήκαμε με παλιούς γνωστούς και φίλους και γνωρίσαμε τις οικογένειές μας. Το Διοικητικό Συμβούλιο θέλει να ευχαριστήσει θερμά την επιτροπή της 50—50 λαχειοφόρου, η οποία συγκεντρώνει το ποσό των 2.250 δολλαρίων για την ενίσχυση του έργου του ξενοδοχείου Κροκυλίου. Η επιτροπή αυτή αποτελείτο από τον Γιώργο Παγώνη, Λάμπρο Σαίτη και Ανδρέα Νίτσο. Τους αξίζει ένα μεγάλο μπράβο.

Ο μεγάλος τυχερός της βραδιάς ήταν ο Παναγιώτης Βάρσος ο οποίος κέρδισε το ποσό των 2.500 καναδ. δολλαρίων από την 50—50 λαχειοφόρο. Άλλοι τυχεροί ήταν:

Ι. Παπαδόλης 150 δολ. αρ. 1085
Π. Κούφος 100 δολ., αρ. 1004
Β. Μανούτης 75 δολ. αρ. 1074.

Στην τακτική λαχειοφόρο οι τυχεροί ήταν:
Σούλα Σάσρος έγχρωμη Τ.Υ. αριθμός 0657.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2η σελίδα

Στοιχιά και βρυκόλακες

Τα παλιά χρόνια καλλιεργούσαν πολλά καλαμπόκια και για να τα ξεφλουδίσουν μαζεύονταν παρέες μια βραδυά στον ένα νοικοκύρη την άλλη στον άλλον και ούτω καθ' εξής για να περνάει δε η ώρα ή τραγουδούσαν ή διηγούντο παραμύθια και διάφορα γεγονότα για βρυκόλακες και στοιχιά. Έλεγαν ότι

Γράφει ο Αργύρης Μαχάς

υπήρχαν στοιχιά στις θρίσες και όταν ήθελαν έδιναν νερό και όταν δεν ήθελαν δεν έδιναν. Και με αυτά που διηγούνταν τρομοκρατιζόταν ο κόσμος προ παντός τα παιδιά.

Μια βραδυά είχα πάει στο μανδρί που είχε ο πατέρας μου μια ώρα μακριά στον Πλάτανο, πήγα τρώφες. Μικρός τότε πήγαινα στο δημοτικό σχολείο. Στο μανδρί που πήγα ήθελα να διαβάσω το μάθημα. Φως δεν είχαμε, κλαδιά καίγαμε να βλέπουμε. Εμένα με πείραζε ο καπνός και βγήκα έξω και διάβασα το μάθημα με το φεγγάρι «γενοργιάντικο φεγγάρι παρα λίγο μέρα» αυτό είναι αξέχαστο σε μένα. Το πρωί σηκώθηκε ο πατέρας μου κύταξε τα αστέρια του φάνηκε πως πήγαν τα χαράματα μου είπε — πήρε να φέξει πήγαινε τώρα. Έφυγα και η κατάληξη ήταν να φέξει στο χωριό. Στο δρόμο έβλεπα καμιά σκιά και πολλά έβαζα με το νου μου. Ήταν φεγγάρι σαν ημέρα.

Εκείνη την εποχή είχε σκοτωθεί ο Κώστας Στυλίου ή Ντίνος στα Περγουσία, στο μαντρί του του Τσιανουγιώργου. Γλιστρήσε, δέθηκε πήγε για κλεψιά και σκοτώθηκε. Αλλά δεν σκοτώθηκε μόνος του. Τον σκότωσαν. Μπορεί να γράψω άλλη φορά γι' αυτό και επειδή έλεγαν θα βρυκολακιάσει ο Ντίνος επειδή τον δέθηκαν από τρεις ημέρες. Το καλοκαίρι ήταν πολλοί χωριανοί στο Κλημάκι. Άλλοι πότιζαν διότι ήταν δυο καταπότες το νερό, άλλοι κουτσόφραγαν καλαμπόκια και πολλοί έβριγαν στα κτήριά τους, ήταν σαν χωριό.

Τότε ήταν στον Πλάτανο στα χωράφια μας ο Κώστας Αθ. Μαχάς και ο Α-ναστάσιος Κωστόπουλος. Νύχτωσαν εκεί και έφυγαν να έλθουν στο χωριό. Πέρασαν από την τοποθεσία που σκοτώθηκε ο Ντίνος και έρχονταν νύχτα προς το χωριό. Στο δρόμο άρχισαν το μούγκρισμα τότε ο ένας, τότε ο άλλος. Άμα άκουσαν το μούγκρισμα, σηκώθηκαν οι γυναίκες και οι κοιτοί άνδρες που ήταν στο Κλημάκι και έφυγαν για το χωριό, να γλυτώσουν από τον βρυκόλακα. Νόμιζαν πως ήταν ο Ντίνος βρυκολακιάζοντας.

Στο δρόμο έχει ο Τακονκόλας μια ταράτσα μέσα στο δρόμο, και έμειναν εκεί. Οι Γακέοι ήλθαν εκεί όλοι, συγκεντρώθηκαν και διαλογίζονταν μέρες όπου έφεξε και επέστρεφαν στις δουλειές τους. Την άλλη μέρα συνάντησα τα παιδιά που ήταν πρώτα εξαδέλφια μου, και μου είπαν, ότι ήταν αυτοί που μούγκριζαν — αυτός ήταν ο βρυκόλακας.

Άλλη φορά, είχα ακούσει, ότι πήγε κάποιος στη μεγάλη θρύση να πάρει νερό και δεν βρήκε. Γύρισε άπρακτος. Το δείπνο στο στοιχιά και το παραδέχομαι και αυτό, διότι εδέσμευσε το στοιχιά και το νερό από την θρύση στην Παναγία που είναι μέσα στα έλατα από το βορειοανατολικό μέρος, επί δυο μήνες.

Εγώ είχα κτίσει την θρύση το 1971 και την άνοιξη μου είπαν, ότι κήνηκε το νερό από τη θρύση. Εγώ στενοχωρήθηκα, ενόμισα ότι ήταν δικό μου λάθος και σηκώθηκα και πήγα στην Παναγία. Πήρα το μέρος από το ρέμα επάνω κυτίζοντας, δεν είδα βρεγμένο τόπο πουθενά γύρω στη θρύση. Τι είχε γίνει; Το στοιχιά δεν έδινε νερό! Για μένα έγινε κάποια κατάπτωση μέσα στο βάθος και έκλεισε τη ροή του νερού και σιγά σιγά άνοιξε τη ροή του το νερό και επανήλθε στο ήσαν πρώτα, και είναι και σήμερα.

Αυτά ήταν τα στοιχιά και οι βρυκόλακες. Από τέτοια πράγματα δεν υπάρχουν τίποτα. Εκείνο που γνωρίζω, είναι ότι υπάρχουν άνθρωποι νευρασθενικοί που τους παρουσιάζουν τα μάτια τους διάφορα φαντάσματα.

Η ΕΥΘΥΜΗ ΠΛΕΥΡΑ

Από τη Συλλογή
του Περικλή Υφαντή

- Ο στρατιώτης παραπονιέται στο λοχία ότι τελευταία το συστίο είναι γεμάτο χώμα.
- Τι ιδιοτροπίες είν' αυτές; φωνάζει εξαλλος ο λοχίας. Ξέρεις γιατί είσαι στο στρατό;
- Μάλιστα! Είμαι για να υπερασπίζω τα χώματα της πατρίδας, όχι για να τα τρώω!
- Δυο παιδάκια κουθενιάζουν μεταξύ τους και λέει το ένα στο άλλο:
- Εγώ γεννήθηκα στην Αθήνα, εσύ που γεννήθηκες;
- Εγώ γεννήθηκα σε κλινική.
- Μπα! Ήσουν άρρωστος;
- Ο μικρός λέει στο μπαμπά του:
- Ξέρεις μπαμπά, ο καθηγητής των αγγλικών δεν ξέρει πολλά πράγματα. Τον ρώτησα «Τι θα πει άι γοντ νόου» και μου απάντησε «δεν ξέρω»!
- Ένας αυτοκινητιστής σταματά σε ένα χωριό και ρωτά ένα παιδάκι:
- Πού πηγαίνει μικρό μου αυτός ο δρόμος;
- Πουθενά κύριε. Όλο εδώ τον βλέπω! Δεν κουνιέται καθόλου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

που έχουμε λάβει από καιρό από το φίλο Δημ. Κωνσταντόπουλο θα δημοσιευθεί μάλιστα το θέμα στο οποίο αναφέρεται είναι επίκαιρο.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΡΕΙΝΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

Η ΑΤΕ στα πλαίσια υλοποίησης των στόχων του προγράμματος της πολιτείας για την αγροτική ανάπτυξη της χώρας μας, πέρα από την τεχνική και οργανωτική βοήθεια που παρέχει στους αγρότες και τις οργανώσεις τους χορηγεί μακροπρόθεσμα μονάδες ή να επενδύσουν να δελτιώσουν και να εκσυγχρονίσουν υπάρχουσες.

Συγκεκριμένα η ΑΤΕ χορηγεί δάνεια:

- 1) Για κτίσματα (ποιμνοστάσια, αποθήκες ζωοτροφών, αμεικλήρια κ.λπ.) που πρέπει να είναι απλές και φθηνές κατασκευές και να εξασφαλίζουν συνθήκες υγιεινής διαβίωσης των ζώων. Διάρκεια δανείων μέχρι 12 χρόνια.
- 2) Για τον απαραίτητο μηχανολογικό εξοπλισμό (αμεικλήρες μηχανές, αναμικτήρες ζωοτροφών, σιροκοπικά μηχανήματα κ.λπ.). Διάρκεια δανείων μέχρι 7 χρόνια.
- 3) Για ζώα δελτιωμένων ή ημιδελτιωμένων φυλών από το εσωτερικό ή το εξωτερικό ή και από τα καλύτερα της περιοχής. Διάρκεια δανείων μέχρι 8 χρόνια.
- 4) Για σιρόους, διάκεια δανείων 7-12 χρόνια.
- 5) Για διάφορα πλαίσια έργα (ύδρευση, διαμόρφωση χώρου, εγκατάσταση μονάδας κ.λπ.). Διάρκεια των δανείων ανάλογα με το πού εντάσσονται, στα κτίρια ή τα μηχανήματα.
- 6) Για βοσκοτόπους (αγορά, έργα δελτιώσης και αξιοποίησης βοσκοτόπων).

Διάρκεια δανείων μέχρι 15 χρόνια. Κόστος έργου. Το κόστος οποιασδήποτε επένδυσης προσδιορίζεται από τις αρμόδιες Γεωτεχνικές Υπηρεσίες της ΑΤΕ με βάση τα στοιχεία της περιοχής για την υπό εκτέλεση δελτιώση, σε συνεργασία πάντοτε με τον ενδιαφερόμενο φορέα.

Συμμετοχή φορέα: Η συμμετοχή του φορέα στο κόστος του έργου κυμαίνεται κατά κανόνα από 20%-41% αναλόγως του χαρακτηρισμού της μονάδας σαν οικογενειακής ή επιχειρηματικής μορφής.

Υψος δανείου. Από το κόστος της επένδυσης και τη συμμετοχή του φορέα προσδιορίζεται το ύψος του δανείου που θα χορηγηθεί από την ΑΤΕ. Διαδικασία χορήγησης δανείου: Για τη δανειοδότηση ενός φορέα από την ΑΤΕ πρέπει να ακολουθηθούν ορισμένες διαδικασίες (υποβολή αίτησης του φορέα στο Κατάστημα της περιοχής που θα εγκατασταθεί η μονάδα αξιολόγησης του επενδυτικού σχεδίου από τη Γεωτεχνική Υπηρεσία, λήψη απόφασης από τα υπεύθυνα όργανα της ΑΤΕ υπογραφή σχετικής σύμβασης).

Όλες αυτές οι διαδικασίες μπορούν να αντιμετωπιστούν σε περιορισμένο σχετικά χρόνο με την καλή πάντα συνεργασία ενδιαφερόμενου φορέα και υπηρεσιών της ΑΤΕ.

ΚΙΝΗΤΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Εθνικές και Κοινοτικές επιδοτήσεις παρέχονται στους φορείς (Δήμοι, Κοινότητες, συνδικαλιστικές οργανώσεις, ομάδες παραγωγών και παραγωγών) που ενδιαφέρονται για την ίδρυση νέων σύγχρονων αγροπολυτεχνικών μονάδων ή την εκτέλεση έργων επέκτασης ή εκσυγχρονισμού μονάδων που λειτουργούν καθώς και για την εκτέλεση έργων δελτιώσης και αξιοποίησης βοσκοτόπων.

Οι Διευθύνσεις Γεωργίας, ή οι εξουσιοδοτημένοι από αυτές Γεωτεχνικοί και οι κατά τόπους Περιφερειακές Υπηρεσίες του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας (Λάρισα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα κ.α.) μπορούν να δώσουν λεπτομερείς πληροφορίες σε κάθε φορέα που ενδιαφέρεται να κάνει επενδύσεις στον κλάδο της αγροπολυτεχνίας και να επωφεληθεί από τα κίνητρα που παρέχονται από τα διάφορα αναπτυξιακά προγράμματα (εθνικά και της ΕΟΚ).

Ξαναπετιέμαι νερά, και πάλι, για λίγο, στο χωριό, για να φανέσω, εκεί στα κατατόπια του, κάποιες παλιές θύμψεις.

Το Κροκύλιο, που όπως έχω γράψει κι άλλες φορές ήταν, κείνα τα παλιότερα χρόνια, ένα μεγάλο κεφαλοχώρι, με παραπάνω από χίλιες ψυχές και με πολλή ζωντάνια και μεγάλη κίνηση, έχει πολλές πολυμελείς οικογένειες, που είχαν πέντε και έξη κι ακόμα πιο πολλά άτομα. Και η πιο μεγάλη οικογένεια ήταν κείνη του μακαρίτη του Γιώργη Κρίτσα, που είχε επτά κορίτσια και δυο αγόρια και μαζί με το αντρόγυνο και τους γέροντες παπούδες μαζεύονταν στο τραπέζι 13 άτομα και χρειάζονταν καλάνι του στρατού για να βολεύουνε όλοι.

Παρά ταύτα, ο τετραπέρατος Γιώργος Κρίτσας τάφερνε βόλτα μια χαρά, κάνοντας και το μπακάλη και τον μανάδη και τον ταβερνιάρη, και την κράτησε καλά την οικογένεια.

Στα χρόνια κείνα, τα τόσο μακρινά υπήρχε αρρενογονία στο Κροκύλιο και στα πιο πολλά σπίτια πλεονάζαν τα «παιδιά» απ' τα κορίτσια. Κι όταν λέγανε «παιδιά» για την εποχή εκείνη, εννοούσαν τ' αγόρια, γιατί τα κορίτσια τα είχαν σε παρακατιανή μοίρα κι όταν ρωτιόταν κάποιος «πόσα παιδιά έχει;» έδινε την απάντηση «δυο παιδιά και τρία κορίτσια» και πολλές φορές πρόσθετε «με το συμπαίθιο». Σα να μη λογαριάζονταν παιδιά της οικογένειας και τα κορίτσια, αλλά τα θεωρούσαν σαν κάποιο οικογενειακό θάρος! Τέτοια ήταν η νοοτροπία κείνου του καιρού, ενώ σήμερα, με την εξέλιξη της κοινωνίας και την εξίσωση των δύο φύλων, έχουν αλλάξει ριζικά τα πράγματα κι ο θηλυκόκοσμος πήρε τη θέση που του αξίζει και δεν λογίζεται σαν «παρία» και δεύτερης ποιότητας άτομο.

Σχετικά με την αρρενογονία, κατά πως θυμάμαι, κυκλοφορούσαν κείνη την εποχή κάποιες φήμες, ότι κάποιοι ήξεραν κάποιο σερνικοβότονο και γι' αυτό είχαν τέτοια επιτυχία στ' αγόρια. Δεν ξέρω αν είχε κάποια σχέση με την

Φτερουγίσματα στα περασμένα

Του ΔΗΜ. Κ. ΥΦΑΝΤΗ

αλήθεια αυτή η φήμη. Πάντως υπήρχαν, όπως είπαμε, κείνα τα χρόνια στο χωριό, πιο πολλά αγόρια από κορίτσια και για να βρούμε ύφες αναγκάζονταν να τις αναζητήσουν σε γειτονικά χωριά. Κι είχαν πάρει τέτοιες από την Πενταγιά, τα Ντρεστενά, το Σουρούσι, την Αρτοστία, το Λούτσοβο, την

Περιθώτισσα την Αγγάθισσα, τα Παλαιοξάρια και κάποιες ακόμα κι απ' τα Κραθαριτοχώρια. Ενώ, Κροκυλιώτικα κορίτσια πολύ λίγα είχαν παντρευτεί σε ξένα χωριά.

Το ότι το Κροκύλιο είχε πολλά αγόρια επιβεβαιώνεται κι απ' το γεγονός ότι, στην επιστράτευση κατά τον Μικρασιατικό πόλεμο, ήταν πολύ μεγάλη η προσφορά του σε στρατευμένους. Και θυμάμαι, πως την εποχή εκείνη, ήταν επιστρατευμένα γύρω στα 50 παιδιά. Και, με την ευκαιρία, σημειώνω κάμποσα απ' όσα θυμάμαι: Γιώργος Στ. Αυγερόπουλος (Σταυρογιώργος), Γιώργος Αθ. Παγώνης (του Καραϊνοπαναγιώτη), Παναγ. Αθ. Παγώνης και Κώστας Αθ. Παγώνης (Μπαλάφας) του Καραϊνοθανάση, Νικ. Β. Υφαντής (Καλοβονικός), Αντώνης Γ. Υφαντής, Μιχάλης Αθ. Υφαντής, Παναγ. Κ. Υφαντής (Κοκοτοπάνος), Παναγ. Αθ. Σαράμπαλος, δυο Βασιλίδες Βάρσοι, Γεωργ. Κ. Βάρσοι, Ιωάννης Αλεξ. Βάρσοι, Γιάννης Γ. Πολυζώης, Αθαν. Κ. Καντάς, Θεόδ. Αν. Καντάς, Δημ. Κ. Σταυρόπουλος και Σταύρος αδελφός του (του Μητσιο-Κώστα), Παναγ. Αναστ. Σακαρέλλος, Βασ. Δημ. Γραβδάνης, Γεώργιος Β. Ψήττας, Δημ. Κ. Ζαχαρό-

πουλος (του Μυλωνά), Στέφ. Β. Λουκόπουλος, Χαράλ. Κ. Λουκόπουλος, Ευθ. Αθ. Σπυρόπουλος κι ο αδελφός του Δημήτριος (Μαντζιοθανάσης), Γεώργ. Δ. Δουτούλας, Κων. Αθ. Καρατσούλης, Δημ. Β. Καπέλας, Κων. Σιδερής του Παρ., Δημ. Ευθ. Μαυραγάνης, Γεώργ. Ν. Ράπτης, Νικόλαος Σαΐτης (ο Νώε). Ήταν κι άλλοι ακόμα, που όμως δεν τους θυμάμαι. Αν κάποιος άλλος τους έχει υπ' όψη του, ας συμπληρώσει τον κατάλογο.

Κι ακόμα υπηρετούσαν, τότε, σαν αξιωματικοί, ο Κων. Αλ. Στράτος, ο Δημ. Καραπέλος, ο Δημ. Γρ. Κρίτσας κι ο Παν. Θ. Καντάς (Σιαφάκας). Από τους παραπάνω που αναφέρα, ο Σταυρογιώργος κι ο Γιώργος του Καραϊνοπαναγιώτη, ήταν επιστρατευμένοι κάπου δέκα χρόνια, απ' το 1912 ως το 1922. Κι όταν, έδωκε ο θεός και απολύθηκαν, κάποτε, απ' το στρατό, πήραν τα μάτια τους και οι δυο και ξεγεμίστηκαν, ο ένας στη Βόρειο κι ο άλλος στη Νότιο Αμερική κι ούτε ξαναγύρισαν στο χωριό ούτε και στην Ελλάδα, απ' όλη την Αμερική κι ούτε ξαναγύρισαν στην Αμερική. Τόσο πολύ είχε μαυρίσει η ψυχή τους απ' την πολυύχρονη στράτευση, ώστε δε θέλησαν να ξαναγυρίσουν, ούτε για να πεθάνουν στα «πατρία χωμάτα» και προτίμησαν να θαφτούν στην ξένη γη!

Όταν θυμάμαι κάτι τέτοια, από κείνα τα τόσο μακρινά θιώματα, ξαναζωντανεύω τη φαντασία μου κείνα τα τόσο παλιά χρόνια, που έχουν εξαφανιστεί, πια, μέσα στην ομίχλη του παρελθόντος κι αναρωτιέμαι: Πώς πέρασαν τόσα χρόνια και πόσο πολύ άλλαξε ο κόσμος κι έχουν αλλοιωθεί τα πράγματα και οι θυστικές συνθήκες; Πόσο να φανταζόταν κανένας, κείνη την εποχή, πως θαρχόταν καιρός να ρημάζουν τα χωριά, που ήταν γιομάτα κόσμο σα μελισσοδόκι ότι το Κροκύλιο, με τις τόσες ψυχές, θάφτανε σε τέτοια κατάντια, ώστε να ψάχνει κανένας με το φανάρι για να συναντήσει άνθρωπο!

Στόσο, το ίδιο συμβαίνει και σ' όλα τα άλλα χωριά και το φαινόμενο της ερήμωσης, της επαρχίας δεν παρατηρείται μονάχα στο δικό μας τόπο αλλά έχει επιδημική μορφή και το βρίσκει κανένας ακι σ' άλλα κράτη. Είναι η εποχή της αστυφιλίας, που οι άνθρωποι μαζεύονται στις πόλεις για κάποιο μοντέρνο τρόπο ζωής, όπως οι πεταλούδες τη νύχτα που ξεγελιούνται απ' το φως και συγκεντρώνονται γύρω του, ώπου να καούν. Ανθρώπινες μεταπτώσεις, που βρίσκονται μέσα στο κύκλωμα της ζωής και κάνουν τον άνθρωπο να μένει πάντα ανικανοποίητος.

Αυτό συνέβηκε και με το Κροκύλιο. Ακμή και παρακμή, δυο φαινόμενα, που συμπορεύονται σ' όλες τις εποχές.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΠΕΝΘΗ

Το Νοέμβρη πέθανε στην Αθήνα η Μαρία Χαρ. Τριανταφύλλου και κηδεύτηκε στο χωριό.

Στις 28 Δεκεμβρή πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Λουκάκης Δ. Λουκόπουλος.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εκφράζει στις οικογένειες των εκλεπόντων τα θερμά του συλλυπητήρια.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Κώστας Αν. Μπούτσιος και η Γιάννα Βασ. Κρίτσα αρραβωνιάστηκαν. Το Δ.Σ. τους εύχεται γρήγορη στέψη και κάθε χαρά.

ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελίδα

Η. Χρονόπουλος 100 δολ. αριθμός 0456.

Κάβου Κωνσταντίνος 50 δολ. αριθμός 0806.

Από τις εισπράξεις του χορού μας το Διοικητικό Συμβούλιο διαθέτει 2.250 δολάρια 50-50 λαχειοφόρου, και 800 καναδ. δολάρια από τις υπολοίπες εισπράξεις προς την αποπεράτωση του ξενοδοχείου Κροκυλίου.

Επί τη ευκαιρία το Δ.Σ. θέλει να ευχαριστήσει τον Παντελή Σταυρόπουλο από το Σικάγο Αμερικής για την δωρεά 250 δολ. προς την Ένωση.

Η επόμενη εκδήλωση της Ένωσης θα είναι η γενική συνέλευση που προετοιμάζεται για την αρχή του νέου έτους. Στο επόμενο γράμμα θα σταλούν πληροφορίες για την ακριβή τοποθεσία και ημερομηνία. Ευχόμθα σε όλους ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ και ΚΑΛΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο Αντώνης Υφαντής Πρόεδρος Κώστας Κωνσταντίνος Γραμματέας

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΙΟ

Περιοδική έκδοση του Συλλόγου Κροκυλιέων Δωριέας «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

Γραφεία Αθηνών: Κόνονος 39 — Παγκράτι τηλέφ. 67.17.178 — 72.91.241/4

Εμβάσματα, επιταγές ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ Δαμάρεος 19, Αθήνα 11633 Τηλέφ. 75.18.852

Συνδρομές: Εσωτερικού 500 δρχ. — Εξωτερικού 15 δολάρια.

★

Υπεύθυνος για την έκδοση ΤΡ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ Γυθείου 19 — Χαλάνδρι Τηλέφ. 67.17.178

★

Τεχνική επιμέλεια ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Γερανίου 7 — Αθήνα 52.48.056

ΠΟΙΗΣΗ

Το παρακάτω ποίημα δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΔΕΣΦΙΝΑΣ» στο προηγούμενο φύλλο της και είναι του Δεσφινιώτη ποιητή Χ.Ν. Παπακωνσταντίνου. Τόσο επίκαιρο!

ΩΔΗ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

«Στο όνομα του παντοδύναμου Θεού ο επιβεβλημένος (!) αυτός πόλεμος, ο δικός μας πόλεμος...» (πρόεδρος IPAN 25.2.86)

Είδα προψές στον ύπνο μου πρωτόφαντο ένα θάμα!
—'Ονειρο, ελπίδα, προσμονή, ψέμα κι αλήθει' αντάμα!—
Ψηλά - ψηλά μεσούρανα, σαν τον αητό πετώντας
άκουσα ξάφνου απόκοσμη φωνή να λέει ρωτώντας:
Τ' είν' ο ακός π' ακούγεται κι ο ήλιος, πάει να σθήσει;
Φλουριά μην είν' της λυγερής που πάει πουρνό στη βρύση;
Μην είν' τ' αλέτρι, το γενί στου χωραφιού τ' αυλάκι
ή του φτωχού το ριζικό τριζοβολάει στο τζάκι;
Μην από γίδα, πρόβατα ακολουθούν τροκάνια
ή μην από νεροτρουθή αντιλαλούν μαντάνια;
Τάχα σε γάμο, σε χαρά, πέφτουν ντουφέκι' ανάρια!
Τ' είν' οι φωτιές π' ανάβουν, θαρρείς Λαμπρές φανάρια;
Νάν' της καρδιάς κρυφό καημό η κοπελιά που πνίγει
ή αλυστάνε τα σκυλιά σε λιονταριού κυνήγι;
Μήνα θρηνούν τη χειμωνιά στη ρεματιά τ' αηδονία;
Μήνα παλεύει ο «Διγενής» σε μαρμαρένι' αλώνια;
Κι ύστερα άστραψε με μιας κι εφώτισεν η κτίση
κι ως τα μεσούρανα ψηλά πριν η φωνή να σθήσει
χλαποταγή κα χαλασμός; ματόβρεχτη κορώνα
φορώντας στην κορφή, στοιχειό, φωτιάς κολώνα
υψώθει ωσάν βρυκόλακας ο πόλεμος γελώντας
σαν ψισασμένος δράκοντας αίμα, ζωή ρουφώντας.
Κι ολόγυρά του οι Δυνατοί οχυροί τον προσκυνάνε·
ίδιοι βρυκόλακες κυνούς ηδονικά ρουφάνε
απ' τις βαθιές τις ρίζες του· αίμα διψούν και κείνοι
που στη ζωή φέρνει χαρά, δύναμη, βίος σου δίνει!
Και τάχα κλαίν' για το καμιά, θρηνούν και χύνουν δάκρυ·
κάνουν μια σούναξη τρανή μονάκι σε μιαν άκρη
για να γιατρέψουν τις πληγές, ωϊμή! τα χέρι' απλώνουν
ο εις στον άλλον· μα ευθύς στη μοιρασιά μαλώνουν.
Κι αστράφτουν πάλι τα σπαθιά κι οι «φίλοι» οχτροί και πάλι.
Παίρνουν στα χέρια το Σταυρό κι όποιον Θεό οι άλλοι,
κράζουν, θρηνούν για τ' άδικο όπου τους έχει γίνει (!).
Για τα ιερά, τα πάτρια, πασχίζουν... για «Ειρήνη»!
Για λευτεριά, για το λαό, για το Θεό μιλάνε
και στ' όνομά τους θάνατο για τον οχτρό ζητάνε.
Κι έπλασε, λέει, τον άνθρωπο ίδιον μ' αυτόν να μοιάζει!
Θέ μου για ποιον ξημέρωσε, αλοί, για ποιον βραδυάζει!!
Μα να κι αν ήταν στ' όνειρο, ω, τί τρανή ελπίδα
κι απαντοχή κι ανασεμιά κόντρα στην καταιγίδα!
Απ' το Νοτιά κι απ' το Βοριά, ο' Ανατολή σε Δύση
μυριάδες θγαίνουν οι νεκροί οπούγινε η κτίση·
της απληστίας θύματα, της αδικίας σφαχτάρια,
ματοβαμένα της ψευτιάς, ακέφαλα κουφάρια,
σέρνουν βαριά τα βήματα, φωνή, μιλά δεν βγάζουν
κι είν' η θωριά τους τρομερή, αίμα τα μάτια σιάζουν...
Κι όλο ξωπίσω σάλαγος, πόνος, οργή μεγάλη.
Ανθρωπομάζωξη τρανή από μιαν άκρη ο' άλλη.
Οι μινადόροι, «ασπάλακες» καρβουνοκοκκισμένοι
κίτρινοι, μαύροι και λευκοί φαμπρικοκαπνισμένοι,
ξωμάχοι, εργάτες δουλευτές της γης Αδελφωμένοι.
Τα ροζιασμένα χέρια τους δεμένα ο' αλυσίδες
οι ζωντανοί με τους νεκρούς. Τ' ήταν το θάμα οπουείδα!
Ο κόσμος όλος σείστηκε. Ηφαίστειο η οργή τους.
Λάβα καπτή η ανάσα τους, σίφουνες η ορμή τους.
«Φωνή λαού, οργή Θεού!!» Ανάθεμα!! Κατάρα!!
Κι απλώθηκε ολοτρόγυρα μια σκέπασε τη δίνη
του χαλασμού και της σφαγής «Και επί γης Ειρήνη!!»
Καθριο φως! Ανάσταση! Σιγούν τ' αστροπελέκια
οι χαλασμός που σκόρπιζαν οι μπόμπες, τα ντουφέκια.
Του 'Αρη, του πολεμόθεου βουβό 'ναι τ' άγριο κέρας.
Κι από την πλάση εκάθηκε το μαύρο εκείνο τέρας
που προσκυνούσε για Θεό μοναδικό το ψέμα
κι είχε τις σάρκες για τροφή και ξεριψούσε μ' αίμα.
Ο γελαστός Απλόλυνας ξεδιάλυσε τα θάμνη·
όρη, πλαγιές λουλούδιαν, πρασίνισαν οι κάμποι,
κι αρχίσαν ύμνο της χαράς στη ρεματιά τ' αηδονία.
Τί χαροκόπι αδελφικό ο' όλης της γης τ' αλώ νια!
Αδελφωμένες οι καρδιές η μια στην άλλη δίνει
Τ' 'Αγιο, το τίμο χέρι της... ΕΙΡΗΝΗ! ΕΙΡΗΝΗ! ΕΙΡΗΝΗ!!
Θέ μου κι αν ήταν στ' όνειρο, ω, τί τρανή ελπίδα!
Είθε να βγει αληθινό το θάμα ετούτ' οπουείδα!...

Λαμία, 1η Μαγιάς

Χαράλ. Ν. Παπακωνσταντίνου
(Δεσφινιώτης)

Οι ρουμελιώτες του Ταΰγετου

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΡΙΖΕΣ

Η εφημερίδα μας παρουσιάζει στο φύλλο αυτό μια ερευνητική προσπάθεια—έκκληση των Ρουμελιωτών του Ταΰγετου ελπίζοντας να βοηθήσει να βρεθούν οι ρίζες αυτών που πριν από πολλά χρόνια πέρασαν στο Μωριά.

Οι Ρουμελιώτες του Ταΰγετου αναζητώντας, στη σκοτεινή προέκταση του παρελθόντος, τις ρίζες τους νιώθουν το νήμα της συνέχειας κάπου να κβέται. Από τις στήλες αυτής της εφημερίδας κάνουν έκκληση για την έναρξη ενός διαλόγου, που θα ρίξει φως σε σημεία που αφορούν τον τόπο καταγωγής, τα αίτια της φυγής και την πορεία τους προς τις νέες πατρίδες της λακωνικής γης.

Όποιοι από τους αναγνώστες μας έχουν ακούσει ή διαβάσει κάτι σχετικό ας μας πληροφορήσουν.

Είναι γνωστό ότι η Επανάσταση του '21 δημιούργησε τεράστιες πληθυσμιακές ανακατατάξεις στα τρία μεγάλα διαμερίσματα της επαναστατημένης τότε χώρας, Πελοπόννησο, Στερεά Ελλάδα, Νησιά. Ο φόβος των τουρκικών αντεκδικήσεων και οι μεγάλες ανάγκες του Αγώνα ανάγκασαν μεγάλο μέρος του πληθυσμού να αλλάξει τρόπο ζωής και αρκετές φορές να μετοικήσει, προκειμένου να εξασφαλίσει την επιβίωσή του. Πίσω λοιπόν από το αγωνιστικό «παρόν» των πολέμιων της ελευθερίας που πρωταγωνιστούσαν στα πεδία των μαχών, παιζότανε το δράμα του υπόλοιπου πληθυσμού που πάσχιζε να κρατηθεί στη ζωή, να διαφυλάξει το βίος του.

Η Πελοπόννησος από τις πρώτες μέρες του ξεσηκωμού ως την απόβαση του Ιμπραήμ (1825) ουσιαστικά ζούσε ελεύθερα, χωρίς φυσικά να σημαίνει αυτό ότι είχε παγιωθεί η τάξη ή ότι απονεμόταν δικαιοσύνη. Μπορεί ο πληθυσμός να είχε μεθύσει από το χειροπιαστό όραμα της ελευθερίας και να είχε επιδοθεί στη διαρπαγή και στο μοίρασμα των κτημάτων που ανήκαν, όσα δεν είχαν διασφαλιστεί ως εθνικά, στους πρώην αφέντες του, το αίσθημα όμως της ανασφάλειας τον κατείχε, αφού δεν υπήρχε καμιά εγγύηση για όσα κατείχε ή είχαν επιτευχθεί με κοινή προσπάθεια.

Αν κάπως έτσι είχαν τα πράγματα στην Πελοπόννησο, στη Στερεά Ελλάδα, τη Ρούμελη, επικρατούσε μεγαλύτερη ανασφάλεια. Οι Ρουμελιώτες, λόγω του αρματολισμού αρτίοτερα οργανωμένοι, είχαν στην ουσία επωμιστεί διπλό βάρος. Να κρατούν ελεύθερη την περιοχή που είχαν καταλάβει, αλλά και να αποκρούουν συνεχώς τα αλλεπάλληλα κύματα των Τούρκων, που ορμούσαν από τα μεγάλα στρατιωτικά κέντρα του θέρειου χώρου, Λαρίσα, Θεσσαλονίκη, Μοναστήρι κ.ά. Έτσι, όπως καταλαβαίνει κανείς εύκολα, η Ρούμελη παρέιχε στο Μωριά μια ουσιαστική κάλυψη, που του έδινε την ευκαιρία να οργανωθεί οικονομικά και στρατιωτικά, πράγμα όμως που δεν έγινε. Μέσα στη δίνη του πολέμου και τη γενική αναστάτωση εκατό οικογένειες δυο ρουμελιωτικών χωριών εγκαταλείπουν τις εστίες τους, φορτώνουν τα υπάρχοντά τους στα άλογα, βάζουν

Ο Ηλίας Γ. Αναστασάκος με τον εγγονό του. Ο τελευταίος Ρουμελιώτης που εγκατέλειψε τον Ταΰγετο (1938). Στις μαρτυρίες του ορίεται ένα μεγάλο μέρος του σημερινού αυτού.

μπροστά τα πρόβατα και κινούν για τον ελεύθερο Μωριά. Η παράδοση, ασθενης σήμερα απήχηση, κάνει λόγο για φόβο από αντεκδίκηση των Τούρκων, επειδή δυο χωριανοί τους έγιναν καπετάνιοι...

Αναζητώντας ασφαλέστερο τόπο για εγκατάσταση, που να παρέχει όμως συνθήκες κατάλληλες για την ανάπτυξη της κτηνοτροφίας που ήταν η μοναδική τους απασχόληση, μερικοί εγκαταστάθηκαν στην περιοχή Πύργου Ηλείας, ειδικότερα στη Γαστούνη και τα Λεχαινά. Οι γεροντότεροι σήμερα διασώζουν στη μνήμη τους τα ονόματα:

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Στη μνήμη:

— Δημητρίου Μαυραγάνη, οι Δημήτριος και Ανδρέας Ηλιόπουλος πρόσφεραν το ποσό των 3.000 δραχμών.
— Αθανασίου Κρίτση, ο υιός του Γεώργιος πρόσφερε για τους σκοπούς του Συλλόγου το ποσό των 5.000 δραχμών.

Για την εφημερίδα

Εξωτερικό (ΚΑΝΑΔΑΣ — ΗΠΑ)	Δολ.
1. Κονανδρέας Κώστας	15
2. Παναγιωτοπούλου Πολυξένη	15
3. Καρδάρης Αλέξ.	15
4. Χαράλαμπίδης Χαρ.	15
5. Χαράλαμπίδης Γεώργ.	15
6. Παπακωνσταντίνου Αθαν.	15
7. Χαράλαμπίδης Δημήτρ.	15
8. Υφαντής Αντώνης	15
9. Βάρσος Κώστας	15
10. Βάρσος Γεώργιος	15
12. Χαράλαμπίδης Ιωάνν.	15
13. Μπρούμας Λεων.	20
14. Σαΐτης Ιωάνν.	15
15. Σαΐτης Βασίλ.	15
16. Κωνσταντόπουλος Ιωάνν.	50
17. Σαΐτης Δημήτριος	45

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ	Δρχ.
1. Μπαλαφούτης Χρυσάφης	1.000
2. Γεωργίου Βαγγέλης	500
3. Γιαννακόπουλος Σπύρος	500
4. Πλατανιώτης Βασίλ.	500
5. Μαυραγάνης Γεώργ.	500

6. Πετρωτού Αικατ.	500
7. Τσαντίλη Ζωή	500
8. Καρδάρης Μαγδαληνή	1.000
9. Δάφνης Κώστας	500
10. Αυγερόπουλος Νίκος	500
11. Σκούρας Γιάννης	500
12. Πηλιούνης Σωτήριος	1.000
13. Γιώργος Δημ. Καπέλλας	1.000
14. Κων/νος Καπέλλας	500
15. Γρηγόρ. Παπαχαλαμπους	1.000
16. Γιαννακόπουλος Σπύρος	500

Για το ξενοδοχείο

1. Ράλλη Αθανασία	2.000
2. Παππά Σοφία	3.000

Για την παιδική χαρά

Παπαχαλαμπους Γρηγόρ.	2.000
-----------------------	-------

Προς την ΕΝΩΣΗ ΚΡΟΚΥΛΕΙΩΝ ΗΠΑ — ΚΑΝΑΔΑ.

	Δολ.
1. Χαράλαμπίδης Χαρ.	25
2. Χαράλαμπίδης Γ.	25
3. Κονανδρέας Κώστας	25
4. Υφαντής Αντώνης	25
5. Παπακωνσταντίνου Αθ.	25
6. Ποδιώτης Ιωάννης	25
7. Χαράλαμπίδης Ι.	25
8. Κωνσταντόπουλος Δημ.	25
9. Σαΐτης Λάμπρος	25
10. Παγώνης Αλέκος	25

ρων ημερών μεταφοράς σκουπιδιών στις σοβαρότερες περιπτώσεις ακόμα και της ΜΙΑΣ μόνο ημέρας (π.χ. όταν τα σκουπίδια φθάσουν σε σημείο να μυρίζουν ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες).

Αν μερικοί δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη καθαριότητας για την αυλή τους ή το δρόμο τους ας φροντίσει η Κοινότητα να καθαρίσει πληρώνοντας κάποιον και να χρεώσει τον νοικοκύρη 100—1.000 δραχμές.

Κι ας μη ξεχνάμε: ΟΛΟΙ μαζί! πρέπει να φροντίσουμε και να φροντίζουμε για την καθαριότητα.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία
Κώστας Μπαρμπούτης

Πετρούλιας, Δημητρούλιας, Πρέλας, Αναστασάκος. Οι περισσότεροι όμως συνέχισαν το δρόμο κι έφτασαν στη Λακωνία, όπου και εγκαταστάθηκαν.

Γρήγορα ανέβηκαν στον Ταΰγετο και έθεσαν ουσιαστικά υπό την κατοχή τους μια τεράστια έκταση των ανατολικών (κυρίως) και δυτικών υπαρειών του. Στην ενέργειά τους αυτή δεν πρέπει να συνάντησαν εμπόδιο. Το γεγονός όμως έχει την εξήγησή του: Με τις πρώτες μέρες του Αγώνα οι Τούρκοι της περιοχής, κατευθύνθηκαν περίτρομοι στην Τριπολιτσά. Έτσι το ενδιαφέρον των κατοίκων των ορεινών χωριών στράφηκε προς τον κάμπο, όπου υπήρχαν τα εγκαταλελειμμένα σπitalia και κτήματα των Τούρκων. Αυτή τη στιγμή λοιπόν εμφανίζονται οι Ρουμελιώτες και ανεμπόδια εγκαθίστανται στην προαναφερθείσα περιοχή. Αμφιδείς μάρτυρες της εγκατάστασής αυτής είναι σήμερα τα τοπωνύμια: Ρουμελιώτικες καλύδες (αρκετά), του Καραγιώργου η αλαταριά, του Τσάλα οι καλύδες κ.ά. Στον Ταΰγετο έμεναν περίπου έξι μήνες (από τις 15 του Μάη ως τις 15 Σεπτεμβρίου). Το χειμώνα κατέβαιναν στα χειμαδιά του κάμπου. Οι πιο πολλοί έμεναν στη Σκάλα, 'Ελος' άλλοι στα Λεβέτσους (Κροκέες), Δαφνί, Λουκοβούνι. Όλος αυτός ο χώρος, άνδεντρος τότε, ήταν τσιφλίκια, μεγάλα λειβάδια.

Οι γραπτές μαρτυρίες για τη ζωή και τη δράση των Ρουμελιωτών είναι ελάχιστα διαφωτιστικές. Μερικά ονόματα στην αναφορά του Ν. Γιατράκου προς τον προσωρινό Διοικητή της Λακωνίας Βαλτινό (1829) είναι ρουμελιώτικα. Στον κώδικα του μοναστηριού της Παναγιάς της Γόλας αναφέρονται, στον απολογισμό εξέδων, ανώνυμα «τρεις Ρουμελιώτες», που εργάζονται ως βοσκοί στο εν λόγω μοναστήρι (1830). Σε άλλες σελίδες αναφέρονται οι: Βασ. Αναστασάκος (αφιερώνει ένα ασήμοφάνερο), Δημ. Γ. Κούτουλας (προσφέρει τρία πρόβατα), Δημ. Ιω. Κούτουλας (προσφέρει δύο πρόβατα) και Ιω. Κούσουλας (προσφέρει 20 δραχμές) υπό ημερομηνία 15 Αυγούστου 1833. Από και και πέρα οι Ρουμελιώτες αναγράφονται στα μητρώα των κοινοτήτων της περιοχής, όπου διαχειμάζουν τα πρόβατά τους.

Οι Ρουμελιώτες, ξενόφερτοι όπως ήταν, έζησαν μονασμένοι, στενά δεμένοι στα πλαίσια μιας αυστηρής κοινωνίας κλειστού τύπου. Ποτέ δεν είχαν δημιουργηθεί σε βάρος τους ζητήματα ούτε είχαν έλθει σε προστριβές με τους κατοίκους των γύρω χωριών (Κουμουστάς — Παλιόπαναγιάς — Τόριζας κ.ά.). Υπερήφανοι οι ίδιοι δε δέχονταν από κανένα προσβολή. Γενικά όμως οι επαφές με τους γείτονες των άλλων χωριών ήταν λιγοστές. 'Ισα — ίσα οι απαραίτητες, για να πουλήσουν τα τυροκομικά τους προϊόντα και να αγοράσουν τα απαραίτητα για τη συντήρησή τους. Σε σπάνιες περιπτώσεις έκαναν κουμπιές, όταν όμως είχαν εκτιμήσει το ήθος του άλλου. Για γάμο ούτε συζήτηση. Για πολλά χρόνια παντρεύονταν μεταξύ τους. Μόνοι τους στη χαρά λοιπόν, όπως και στη λύπη τους. Με το πέρασμα όμως του χρόνου —κάπου στα 1900— άρχισαν να ενανογονται. Στα επόμενα χρόνια αναγκασμένοι μερικοί να ζήσουν μόνιμα ο' ένα μέρος ήρθαν ο' επαφή με τους ντόπιους, ρίχτηκαν οι γέφυρες. Στον Ταΰγετο άρχισαν ν' ανεβαίνουν λιγότεροι. Αυτοί έμεναν πιο δεμένοι μεταξύ τους, μέχρι που κι αυτών η συγγένεια στένεψε.

Με τον καιρό έπαψαν να είναι βοσκοί. Άρχισαν να ασκούν διάφορα επαγγέλματα και ριζώσαν στον κάμπο. Όλοι έχουν πετύχει στη ζωή τους και μετέχουν ενεργά στην κοινωνική προκοπή. Σήμερα οικογένειες με ρίζα ρουμελιώτικη υπάρχουν πολλές. Είναι εγκατεστημένες μόνιμα πια στις εξής περιοχές της Λακωνίας:

Λευκόχωμα: 10 οικογένειες Αναστασάκου.

Παλιόπαναγιά: 1 οικογένεια Αναστασάκου.

Γύθειο: 2 οικογένειες Αναστασάκου. Έλος: 22 οικογένειες Γεωργόπουλου.

Δαφνί: 2 οικογένειες Αναστασάκου. Σκάλα: 3 οικογένειες Αναστασάκου, 5 Τσεντζερούλια, 5 Χουλιαρά, 9 Παπαφάγου, 4 Παντελάκου, 19 Κούτουλα, 5 Δημόπουλου, 8 Ποταμιάνου, 8 Κατσούνη, 21 Κατσιατή και 9 Σταυρόκωστα.

Λίγοι απ' αυτούς γνωρίζουν λεπτομέρειες από τη ζωή των προγόνων στον Ταΰγετο και τη Ρούμελη. Όλοι όμως ξέρουν ότι δεν είναι γηγενείς και ότι ήρθαν από μακριά...

Θεόδωρος Σ. Κατσουλάκος — Παναγιώτης Χ. Στούμπος

ΕΛΛΙΟΛΑΔΟ

Εξαιρετικής ποιότητας
από το χωριανό μας
ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ
Τηλεφωνήστε τώρα και
κάντε τις προμήθειές
σας.
Τηλ. 76.43.942

Αγαπητοί συγχωριανοί γεια σας,
Διαβάζοντας τις λίγες γραμμές του αγαπητού συγχωριανού και φίλου μου Παρασκευά Αθ. Μπακαρέζου με θέμα «Για να πάμε μπροστά», στην εφημερίδα εκδόσεως Μάρτη - Απρίλη 1986, αρ. φύλλου 18, τον συγχαίρω για τα τόσα ωραία γραφόμενά του και συγχρόνως θα ήθελα να λάβουν υπόψην και μερικές από τις δικές μου απόψεις και του καθαδικού συστήματος.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ.

α) Υπεύθυνοι όλοι για την συγκέντρωσή τους.

β) Υπεύθυνοι όλοι για την μεταφορά τους σε ένα σημείο που θα επιλέξει το

Πρόταση για τα σκουπίδια

Γράφει ο Κώστας Μπαρμπούτης
από το VANCOUVER

κοινοτικό συμβούλιο ώστε να γίνεται η καταστροφή τους έστω και με φωτιά, χωρίς να κινδυνεύει το φυσικό περιβάλλον, ή μια πηγή που θα θγάξει νερό κτλ., μυρωδιές κατά την διάρκεια καταστροφής των ή ακόμα διαμονή των για 6—8 μήνες.

γ) Για την καύση σκουπιδιών μέσα στο χωριό προτείνω (το καναδέζικο σύστημα πόλης VANCOUVER) το οποίο είναι:

ΜΙΑ φορά το μήνα ή στους δύο μή-

νες την καύση σκουπιδιών αφού πρώτα αναγγελλθεί από τον πρόεδρο ή κάποιον που θα έχουν υπεύθυνο. Και όχι όποιον του καπνίσει να ανάβει φωτιά. Αρκετά σοβαρό αριθμό υπεύθυνων σε επιφυλακή σε περίπτωση κινδύνου πυρκαϊάς.

ΠΡΟΣΤΙΜΟ

Πρόστιμα σοβαρών ποσών σε αυτούς που δεν συμμορφώνονται από την Κοινότητα ή όποιος έχει αναλάβει την εποπτεία καθαριότητας αφού φυσικά οριστεί και η διαδικασία των δύο ή τσεσά-

ΝΕΑ από τη Φωκίδα

ΕΠΑΡΧΙΑ ΔΩΡΙΔΑΣ ΟΙ ΝΙΚΗΤΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

1. ΑΒΟΡΟΥ: Δούκας Κων/νος
2. ΑΡΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ: Γεροδήμος Γ.
3. ΑΛΕΠΟΧΩΡΙΟΥ: Μπρούμας Σπ.
4. ΑΜΥΓΔΑΛΙΑΣ: Κουτσούμης Δ.
5. ΑΡΤΟΤΙΝΑΣ: Μέρης Αθανάσιος
6. ΒΡΑΓΓΙΑΣ: Μποδιάτης Άγγ.
7. ΓΑΥΦΑΔΑΣ: Μπίτης Ανρέας
8. ΔΑΦΝΟΥ: Διαμαντής Παναγ.
9. ΔΙΑΚΟΠΙΟΥ: Κοντογιώργος Ι.
10. ΔΙΧΩΡΙΟΥ: Καρανδρόσος Αθαν.
11. ΔΡΟΣΑΤΟΥ: Παπαϊωάννου Κ.
12. ΔΩΡΙΚΟΥ: Μπουτίνης Παναγ.
13. ΕΛΑΙΑΣ: Γκαμέρας Δημήτριος
14. ΕΡΑΤΕΙΝΗΣ: Χούσος Κων/νος
15. ΕΥΠΑΛΙΟΥ: Κουτσάγγελος Αντ.
16. ΖΟΡΙΑΝΟΥ: Νικολόπουλος Ιωάν.
17. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ: Ζώντος Θεόδωρος
18. ΚΑΛΛΙΟΥ: Τσίτουρας Αθαν.
19. ΚΑΜΠΟΥ: Κορτέσης Ιωάννης
20. ΚΑΡΡΟΥΤΩΝ: Μούρτος Ηλίας
21. ΚΑΣΤΡΑΚΙΟΥ: Δημητράκης Κ.
22. ΚΕΡΑΣΙΑΣ: Χαρονικολάου Βασ.
23. ΚΛ. ΕΥΠΑΛΙΟΥ: Ντούνης Βασ.
24. ΚΟΚΚΙΝΟΥ: Καραμπέτσος Ιωάν.
25. ΚΟΝΙΑΚΟΥ: Μάρκου Νικόλαος
26. ΚΟΥΠΑΚΙΟΥ: Ζούπας Δημήτρ.
27. ΚΡΙΑΤΣΙΟΥ: Φλώρος Βασίλης
28. ΚΡΟΚΥΛΙΟΥ: Παπανδρέου Αν.
29. ΛΕΥΚΑΔΙΤΙΟΥ: Κυριανάκης Θ.
30. ΛΙΔΟΡΙΚΙΟΥ: Κόκκινος Γεώργ.
31. ΜΑΚΡΙΝΗΣ: Καραμάνος Ιωάν.
32. ΜΑΛΑΜΑΤΩΝ: Μαρτσούκας Αλ.
33. ΜΑΛΛΟΥ: Παναγιωτόπουλος Ν.
34. ΜΑΝΑΓΟΥΛΗΣ: Τσακούνης Κ.
35. ΜΑΡΑΘΙΑ: Γεωργίου Ανδρέας
36. ΜΗΛΙΑΣ: Χαμπέσης Κων/νος
37. ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙΟΥ: Μαργαρίτου Αντ.
38. ΠΑΛΑΙΟΞΑΡΙΟΥ: Κατσούδας Γ.
39. ΠΑΝΟΡΜΟΥ: Χατζαλόπουλος Ν.
40. ΠΕΝΤΑΓΙΩΝ: Πενταγιώτης Κ.
41. ΠΕΝΤΑΠΟΛΗΣ: Μπουδιάτης Χ.
42. ΠΕΡΙΒΟΛΙΟΥ: Καλλιαντέρης Ε.
43. ΠΕΡΙΘΩΡΙΣΣΑΣ: Χαλάτσης Α.
44. ΠΟΤΙΔΑΝΕΙΑΣ: Μπακλέσης Π.
45. ΠΥΡΓΟΥ: Σοφιάς Ιωάννης
46. ΣΕΡΓΟΥΛΑΣ: Γκαλιάνος Κ.
47. ΣΤΙΛΙΑΣ: Γκαβέρας Δημήτρ.
48. ΣΥΚΙΑΣ: Κελαϊδόνης Παναγ.
49. ΣΩΤΙΝΑΣ: Κοντογιάννης Νικ.
50. ΤΕΙΧΙΟΥ: Αδαμόπουλος Γεώργ.
51. ΤΟΛΟΦΩΝΑ: Γκόλφης Αθαν.
52. ΤΡΙΖΟΝΙΩΝ: Ζέτος Δημοσθένης
53. ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ: Τσούννης Παναγ.
54. ΤΡΙΤΕΝΟΥ: Λιαρός Δημήτρ.
55. ΥΨΗΛ. ΧΩΡΙΟΥ: Βλαστάκης Δ.
56. ΦΙΛΟΘΕΗΣ: Καλαντζής Γεώργ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΜΑΝΤΡΑΣ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ

1. ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Όλα τα ονόματα των χωριανών και φίλων του Κροκυλίου που έδωσαν για τη μάντρα του νεκροταφείου, δημοσιεύτηκαν σε προηγούμενα φύλλα της εφημερίδας μας. Θεωρούμε περιττό να ξαναδημοσιεύσουμε τόσα ονόματα, διότι σεβάσαστε τη σινοπότητα του χώρου της εφημερίδας μας, γι' αυτό σας παραπέμπουμε στα παρακάτω φύλλα της εφημερίδας:

	Δραχ.
1. Αριθμός φύλλου 17 σύνολο εισφορών	72.000
2. Αριθμός φύλλου 18 σύνολο εισφορών	88.000
3. Αριθμός φύλλου 19 σύνολο εισφορών	8.000
4. Αριθμός φύλλου 20 σύνολο εισφορών	212.850
5. Από την πώληση τσιμεντών που περισσεύσαν	21.300
6. Τόκοι παλαιού βιβλιαρίου	9.733
Γενικό σύνολο εσόδων	411.883

2. ΔΑΠΑΝΕΣ

1. Ράπτης Γεώργιος του Δημ. για υλικά	88.000
2. Καπέλλας Γεώργιος του Αν. για εργατικά	35.000
3. Κορρές Στέλιος για εργατικά	62.500
4. Ράπτης Ιωάννης του Γεωργ. για εργατικά	12.500
5. Μπακαρέζος Αθανάσιος για εργατικά	10.000
6. Γιαννακόπουλος Ιωάννης Γ. για εργατικά	2.500
7. Βελής Νικόλαος του Κων. για τεχνικά	64.000
8. Μπρούμας Δημήτριος για τεχνικά	12.000
9. Μαυραγάνης Ευθύμιος για τεχνικά	8.000
10. Διάφορα υλικά (σίδερα - σύρμα - πρόκες κλπ.)	7.630
Γενικό σύνολο εξόδων	302.130

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΗ

Γενικό σύνολο εσόδων	411.883
Γενικό σύνολο εξόδων	302.130
Υπόλοιπο	109.753

Από το χρηματικό υπόλοιπο θα διατεθούν χρήματα:

1. Για τη μεταφορά των μιάζων που είναι έξω από τη μάντρα που έγινε στο εσωτερικό της για ισοπέδωση του χώρου.
2. Για γενικό καθαρισμό του εσωτερικού χώρου του νεκροταφείου.
3. Για ράντσο με ζιζανιοκτόνα, την άνοιξη φυσικά, για την καταπολέμηση των ζιζανίων.
4. Για ελαιοχρωματισμό της πόρτας της εκκλησίας και της σιδερόπορτας της εισόδου καθώς και για άσπρισμα της εκκλησίας.

Για τις δαπάνες αυτές θα δημοσιεύσουμε εν καιρώ σε άλλο φύλλο της εφημερίδας.

Νομίζουμε ότι χρειάζεται εδώ και μια διευκρίνιση για αποφυγή παρεξηγήσεων. Στο με αριθμό 20 φύλλο της εφημερίδας και στην στήλη «Η μάντρα του νεκροταφείου», δημοσιεύονται αρκετά ονόματα και στο τέλος το σύνολο των εισφορών δρχ. 216.850. Αυτό δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, διότι απ' ενός υπάρχει αθροιστικό λάθος και απ' ετέρου δημοσιεύεται και στο φύλλο αυτό το όνομα του συχωριανού μας Ιωάννη Ηρ. Σαίτη, που έδωσε 3.000 δρχ. ενώ δημοσιεύτηκε και υπολογίστηκε η εισφορά του στο με αριθμό 19 φύλλο της εφημερίδας.

Σας γνωρίζουμε ότι αν έγινε κάποια παράλειψη ή κάποιο λάθος δεν έγινε σκόπιμα, θα χαρούμε αν μας ενημερώσετε, για να επανορθώσουμε.

Όλα τα δικαιολογητικά των δαπανών, τιμολόγια, αποδείξεις κλπ. είναι στη διάθεση όλων των χωριανών, όποιος θέλει μπορεί να τα ζητήσει για έλεγχο και ενημέρωση.

Τέλος θα ήταν μεγάλη παράλειψη αν από τη στήλη αυτή δεν εκφράζαμε τις άπειρες ευχαριστίες μας προς όλους όσους με τόση προθυμία έδωσαν για την εκτέλεση αυτού του έργου ώστε η πρόταση που έγινε στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου το Φεβρουάριο του '86 να γίνει πραγματικότητα το Σεπτέμβριο του '86.

Επίσης θέλουμε να τονίσουμε ιδιαίτερα την προσφορά του συχωριανού μας Κώστα Σπυρόπουλου, που πρόθυμα δέχτηκε να γίνει μέλος της επιτροπής και πραγματικά βοήθησε πάρα πολύ, καθώς και του Δημητρίου Μπρούμα, ο οποίος με λόγια και έργα βοήθησε για την ολοκλήρωση αυτού του έργου.

Η εκτέλεση αυτού του έργου, όπως και τόσων άλλων, φανερώνει για μια ακόμα φορά ότι μπορούμε να κάνουμε και άλλα μεγαλύτερα έργα στο χωριό μας, γιατί και όρεξη και θέληση υπάρχουν.

Η Επιτροπή: Βασίλης Κρίτσας, Θύμιος Μαυραγάνης, Κώστας Σπυρόπουλος, Χαράλαμπος Σαίτης, Χρίστος Τριανταφύλλου.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΡΟΚΥΛΕΙΟΥ

Έρνος επισκευής του

5. Σουλτάτη Ντίνα	1.000
6. Καρακατσάνης Τάκης	2.000
7. Σπυροπούλου Γεωργ.	2.000
8. Καπέλλα Πηνελόπη	2.000
9. Βάρσου Μαρία Κ.	1.000
10. Κόντης Σωτήρης	1.000
11. Τσιλαλή Βούλα	1.000
12. Γραβδάνη Παναγιώτα	1.000
13. Σαίτης Χαράλαμπος	1.000

Με αμείωτο το ζήλο και τις προσπάθειες για έργα στο χωριό μας, οι Κροκυλιώτες συνεχίζουν την παλιά, πλέον, παράδοση.

Έτσι για την επισκευή του ναού του Σωτήρος, συγκροτήθηκε τριμελής επιτροπή η οποία επιδόθηκε αμέσως στο έργο της. Μέχρι τώρα έχουν προσφέρει οι:

Δρχ.	
1. Γραβδάνης Λάμπρος	10.000
2. Γραβδάνης Αριστεά	10.000
3. Ζαχαροπούλου Γεωρ.	5.000
4. ΟΜΙΛΟΣ ΓΑΜΒΡΩΝ ΚΑΙ ΝΥΦΑΔΩΝ ΚΡΟΚΥΛΙΟΥ	5.000

ΝΕΑ από το χωριό

Μεγάλος χορός

Το Σάββατο, 25 Οκτώβρη, το νεοεκλεγμένο Συμβούλιο της Κοινότητας με επικεφαλής τον πρόεδρο Τάσο Παπανδρέου, οργάνωσαν μεγάλο χορό στην αίθουσα του ξενοδοχείου. Στο χορό πήραν μέρος και αρκετοί χωριανοί απ' την Αθήνα.

Η συμμετοχή των χωριανών ήταν καλοήλικη και το φαγητό κι ο χορός κράτησαν μέχρι τις μικρές ώρες.

Το ξενοδοχείο

Πολύ σύντομα ολοκληρώνεται η έρευνα για τον μηχανολογικό εξοπλισμό του εστιατορίου καθώς και για την επίπλωσή του με τα ανάλογα τραπέζια και καρέκλες.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες μας, το Κοινοτικό Συμβούλιο είναι έτοιμο να προχωρήσει στις παραγγελίες του πιο πάνω εξοπλισμού.

Μεγάλα μετά την ολοκλήρωση του εξοπλισμού, η Κοινότητα θα προχωρήσει στην ανοίκηση του εστιατορίου με πλειοδοτικό διαγωνισμό.

Οι ενδιαφερόμενοι λοιπόν να ετοιμάζονται να κάνουν τις προσφορές τους μόλις δημοσιευθεί η προκήρυξη της Κοινότητας.

Προσφορά ομογενών

Οι ομογενείς Κροκυλιώτες ΗΠΑ και Καναδά, για άλλη μια φορά, δραστηριοποιήθηκαν και μάζεψαν 2.540 δολάρια για την προώθηση των εργασιών του ξενοδοχείου.

Πρόσφεραν λοιπόν για το σκοπό

14. Παπαδημητρίου Μ.	10.000
15. Καπέλλα Βασιλική	2.000
16. Πολίτης Σταύρος	3.000
17. Βαρσαμίδου Νίτσα	1.000
18. Υφαντή Ελένη	3.000
19. Κρίτσας Βασίλειος	2.000
20. Θεοδώρου Χαράλ.	1.000
Σύνολο	64.000

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Όσοι επιθυμούν να προσφέρουν για τον παραπάνω σκοπό μπορούν να τηλεφωνούν στα μέλη της Επιτροπής:

1. Παναγιώτη Καρακατσάνη (Αθήνα), τηλ. 77.72.125.
2. Γιάννη Καρκαδίστα (Αθήνα), τηλ. 76.43.942.
3. Χαράλαμπο Μπρούμα (Κροκυλίον), τηλ. 41.442.

Σε προηγούμενο φύλλο σας πληροφορήσαμε ότι στην Κερασιά κτιζόταν ξενώνας του Συλλόγου Κερασιωτών με χρήματα που έστειλε ο εγκατεστημένος στον Καναδά (Βικτώρια Β.Κ.) Κερασιώτης κ. Γιάννης Ηλ. Χάρης. Και σας υποσχεθήκαμε να σας δώσουμε περισσότερες λεπτομέρειες για τον εκλεκτό συμπατριώτη μας.

Ο κ. Γιάννης Χάρης γεννήθηκε πριν από 91 περίπου χρόνια στην Κερασιά, στο Σουρούσι, όπως λεγόταν τότε. Έκτος στη σειρά, ανάμεσα σε οκτώ, συνολικά, αδελφία και αδελφές, παιδί ορφανής από πατέρα οικογένειας, αναγκάστηκε νωρίς να πάρει το δρόμο για την ξενιτιά. Εννιά χρονών στην Αθήνα, κι από κει δώδεκα περίπου χρονών στον Καναδά. Εκεί, η εργατικότητα και το δημιουργικό μυαλό του βρήκαν το κατάλληλο έδαφος γι' ανάπτυξη και προκοπή.

Στην ηλικία των δεκαοκτώ χρόνων παντρεύτηκε μια εκλεκτή Ελ-

αυτοί οι παρακάτω χωριανοί:

	Δολ.
Καρδαράς Αλέκος	50
Χαραλαμπίδης Δημήτρης	200
Χαραλαμπίδης Χαράλαμπος	50
Σαίτης Σπύρος του Λουκά	100
Βάρσος Κων/νος	100
Στούμπος Ηλίας	130
Κονανδρέας Κώστας	100
Βάρσος Γεώργιος	100
Σαίτης Βασίλης	230
Σαίτης Γρηγόρης	50
Σαίτης Γιάννης	200
Γραντής Γιώργος	200
Σκούρας Ιωάννης	100
Σκούρας Κων/νος	100
Μπρούμας Λεωνίδας	100
Μπρούμας Χαράλαμπος	100
Αυγερόπουλος Παναγιώτης	100
Αυγερόπουλος Ανάργυρος	90
Φάρδος Βασίλης	50
Μπρούμας Χρήστος	50
Παπακωνσταντίνου Αθαν.	100
Χαραλαμπίδης Ιωάνν.	100
Παγγώνης Γεώργιος	70
Σαίτης Κώστας	70

Ο Βάρσος Παναγιώτης του Γεωργίου πρόσφερε 5.000 δραχμές για τον κοινοτικό ξενώνα στη μνήμη του παππού του και της γιαγιάς του.

Για την προσφορά τους αυτή, τόσο η Κοινότητα όσο και ο Σύλλογος τους ευχαριστούν πάρα πολύ.

Και μια πρόταση του Δ.Σ.: Η αίθουσα του ξενοδοχείου έχει ακόμη πολλές ανάγκες, π.χ. κουρτίνες, φωτιστικά και την καλοκαιρινή επίπλωση καρεκλών και τραπεζιών.

Ας έχουμε κι αυτή την ανάγκη υπόψη μας για την περίπτωση που θα θέλαμε να βοηθήσουμε και προς αυτή την κατεύθυνση.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στο Βασίλη Κων. Κωστόπουλο για την εισαγωγή του στο Τμήμα της Στρατιωτικής Ιατρικής Θεσσαλονίκης.

Το Δ.Σ. εύχεται καλή πρόοδο στις σπουδές του.

Η ΚΕΡΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

Μεγάλη δωρεά του ομογενούς Ιωάννη Ηλ. Χάρη

ΞΕΝΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

Ληνοκαναδέζα, κόρη Έλληνα μετανάστη από την Κεφαλλονιά, κι απέκτησε δυο γιους και μια κόρη. Δουλεύοντας σκληρά και αξιοποιώντας το επιχειρηματικό ταλέντο του, δημιούργησε αλληπάλληλες επιχειρήσεις και απέκτησε σεβαστή περιουσία, ιδίως στη Βικτώρια, όπου και επιβλήθηκε ως ένας σοβαρός τοπικός παράγοντας. Κάλεσε μάλιστα εκεί και εγκατέστησε αρκετούς συγγενείς από την πατρίδα.

Μα, κι αν έζησε και γέρασε εκεί, την πατρίδα και ιδιαίτερα τη γενέτειρά του Κερασιά, ποτέ δε λησμόνησε:

— Έστειλε χρήματα και ξανάκτισε εκ θεμελίων ένα όμορφο εξωκλήσι, την Αγία Παρασκευή, σε ανάμνηση και της ημέρας που αποκαρτέθηκε το χωριό του (ήταν της Αγίας Παρασκευής) για τον Καναδά. Και εξακολουθεί να χρηματοδοτεί τη συντήρησή του.

— Πριν από τριανταπέντε περίπου χρόνια που κτιζόταν στο χωριό καινούργιος ενοριακός ναός, ήταν ο πρώτος που πρόσφερε το μεγαλύτερο ποσό και λίγο αργότερα χρηματοδότησε το κτίσιμο του κωδωνοστασίου του.

— Πριν από δύο περίπου χρόνια, όταν πληροφορήθηκε ότι η ίδια εκκλησία έπαθε σοβαρές ζημιές, ουσιαστικά ανεπανόρθωτες, έθεσε στη διάθεση των ανευίων του Ηλία και Κώστα Χάρη και Αντ. Παπαντωνίου ποσό 100.000 канаδικών δολαρίων για να κτιστεί, σε συνεργασία με το Σύλλογο Κερασιωτών, νέος ενοριακός ναός. Με έγκριση Πολυεδορίας, Μητροπολιτικής και Ενοριακής Αρχιεπισκοπής, χωρίς όμως τελικά να υλοποιηθούν, εξαιτίας διαφόρων διαφωνιών μεταξύ των Κερασιωτών.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση και για να αποφευχθούν προστριβές αποφασίστηκε τα χρήματα να διατεθούν για ανέγερση ξενώνα. Ο ξενώνας — αφιερωμένος στη μνήμη της συζύγου του δωρητή Ειρήνης — ήδη κτίστηκε, εξοπλίστηκε και συν Θεώ, το Πάσχα, με τον ερχομό και του δωρητή, θα γίνουν τα εγκαίνια.

— Από το συνολικό ποσό της δωρεάς του κ. Γιάννη Χάρη αγοράστηκαν επίσης πρόσφατα χώρος σε κεντρικό κτίριο των Αθηνών (Ζωοδόχου Πηγής 7) για γραφείο και εντευκτήριο του Συλλόγου Κερασιωτών. Διατέθηκαν ακόμα για επισκευή του σχολικού κτιρίου, καθώς και για το κατάστημα του Συλλόγου στην Κερασιά. Ένα ικανό ποσό που απομένει θα διατεθεί για συμπληρωματικά έργα στο χωριό.

Ο Σύλλογος Κερασιωτών ανακήρυξε τον κ. Γιάννη Χάρη Μεγάλο Ευεργέτη της Κερασίας. Εμείς οι κοντοχωριανοί του — κι εγώ ιδιαίτερα που επί πολλά χρόνια υπηρέτησα ως δάσκαλος στην Κερασιά — τον συγκαίρουμε θερμά και του ευχόμαστε να ζήσει και να γίνει υπεραιωνόβιος, γερός κι ευτυχισμένος.

Χρήστος Τ. Τριανταφύλλου

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Κώστας Αθ. Αθανασόπουλος
Οδοντίατρος

Στις 29 Νοεμβρίου, το Σάββατο το βράδυ ο Κ. Αθανασόπουλος είχε τα εγκαίνια του ιατρείου του στην οδό Κόνωνος 86 — 88 στο Παγκράτι.

Πολλοί Κροκυλιώτες και φίλοι τίμησαν την εκδήλωση των εγκαίνιων.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται στον αγαπητό Κ. Αθανασόπουλο καλή σταδιοδρομία.